

Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Ζ' Ματθαίου

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το [Ευαγγελικό Ανάγνωσμα](#) της [Κυριακής Ζ' Ματθαίου](#): Ματθ. θ' 27-35 (11-08-2024)

Αρχιμ. Αυγουστίνου Κκαρά

Πρωτότυπο Κείμενο

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγοντι τῷ Ἰησοῦ, ἠκολούθησαν αὐτῷ δύο τυφλοὶ κρίζοντες καὶ λέγοντες· ἐλέησον ἡμᾶς, υἱὲ Δαυὶδ. Ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν οἰκίαν προσήλθον αὐτῷ

οἱ τυφλοί, καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πιστεύετε ὅτι δύναμαι τοῦτο ποιῆσαι; λέγουσιν αὐτῷ· ναί, Κύριε. Τότε ἤψατο τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν λέγων· κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γενηθήτω ὑμῖν. Καὶ ἀνεώχθησαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἐνεβριμήσατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· ὁρᾶτε μηδεὶς γινωσκέτω. Οἱ δὲ ἐξελθόντες διεφήμισαν αὐτὸν ἐν ὅλῃ τῇ γῇ ἐκείνῃ. Αὐτῶν δὲ ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφὸν δαιμονιζόμενον· καὶ ἐκβληθέντος τοῦ δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός, καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι λέγοντες ὅτι οὐδέποτε ἐφάνη οὕτως ἐν τῷ Ἰσραήλ. Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἔλεγον· ἐν τῷ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. Καὶ περιῆγεν ὁ Ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας καὶ τὰς κώμας διδάσκων ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν καὶ κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας καὶ θεραπεύων πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ.

Νεοελληνικὴ Απόδοση

Εκεῖνο τον καιρό, ὅταν προχώρησε ὁ Ἰησοῦς τον ἀκολούθησαν δύο τυφλοί, που φώναζαν κι ἔλεγαν: «Σπλαχνίσου μας, Υιέ του Δαβίδ!» Κι ὅταν ἔφτασε στο σπίτι, πήγαν κοντά του οἱ τυφλοί, καὶ ὁ Ἰησοῦς τους λέει: «Πιστεύετε πως μπορῶ νὰ το κάνω αὐτό;» Του λένε: «Ναι, Κύριε». Τότε ἀγγίξε τα μάτια τους καὶ εἶπε: «Ὅπως το πιστεύετε νὰ σας γίνεῖ». Κι ἀνοίχτηκαν τα μάτια τους. Τότε ὁ Ἰησοῦς τους πρόσταξε λέγοντας: «Προσέξτε νὰ μην το μάθει κανένας». Αὐτοί ὅμως, μόλις βγήκαν ἔξω, διέδωσαν τὴ φήμῃ του σ' ὅλη τὴν περιοχὴ ἐκείνῃ. Ἐνῶ ἐβγαίνουν ἔξω οἱ δύο τυφλοί, του ἔφεραν ἕναν κωφάλαλο δαιμονισμένο. Μόλις ἐδίωξε τὸ δαιμόνιο, μίλησε ὁ κωφάλαλος. Κι ὁ κόσμος θαύμασε καὶ εἶπε: «Ποτέ ὡς τώρα δεν εἶδαν οἱ Ἰσραηλίτες τέτοια πράγματα!» Οἱ Φαρισαῖοι ὅμως ἔλεγαν: «Με τὴ δύναμη του ἀρχοντα τῶν δαιμόνων διώχνει τὰ δαιμόνια». Ὁ Ἰησοῦς περιόδευε σ' ὅλες τὶς πόλεις καὶ στα χωριά, δίδασκε στις συναγωγές τους, κήρυττε τὸ χαρμόσυνο μήνυμα γιὰ τον ἐρχομὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ καὶ γιάτρευε κάθε ἀσθένεια καὶ κάθε ἀδυναμία στο λαό.

Ἡ φαρισαϊκὴ ἀντιμετώπιση τῶν θαυμάτων

Στο σημερινό εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα γίνεται λόγος γιὰ δύο θαύματα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴ θεραπεία δύο τυφλῶν καὶ ἐνός κωφοῦ δαιμονισμένου. Τα θαύματα αὐτά ἀκολουθοῦν χρονικὰ τὸ θαῦμα τῆς θεραπείας τῆς αιμορροούσας γυναίκας καὶ τῆς ἀνάστασης τῆς κόρης τοῦ Ἰάειρου. Οἱ εὐαγγελιστές ἱστοροῦν πολλές περιπτώσεις θαυμάτων τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τα θαύματα εἶναι τὰ «σημεῖα» τῆς

παρουσίας του Υιού του Θεού στον κόσμο, είναι η βεβαίωση της μεσσιανικότητας του Ιησού Χριστού.

Ειδικότερα τα θαύματα θεραπείας τυφλών ανθρώπων είναι τα κατεξοχήν «σημεία» της παρουσίας του Μεσσία στον κόσμο. Ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός διακηρύσσει: «εγώ ειμί το φως του κόσμου• ο ακολουθών εμοί ου μη περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει το φως τῆς ζωῆς» (Ιω. 8,12). Ἐτσι ο Ιησούς Χριστός, το φως του κόσμου, αγγίζει τα μάτια των τυφλών ανθρώπων που ζητούν το ἔλεος και τη βοήθειά του, λέγοντάς τους: «κατὰ τὴν πίστιν ὑμῶν γεννηθήτω ὑμῖν» και τους προσφέρει τὴν ὄρασίν τους. Ἡ προστακτικὴ «γεννηθήτω» μας παραπέμπει στὴ δημιουργία του κόσμου, ὅπως μας τὴν περιγράφει τὸ βιβλίο τῆς Γένεσης: «και εἶπεν ὁ Θεός γεννηθήτω φως και ἐγένετο φως» (Γεν.1,3). Ἡ προσταγή του δημιουργικοῦ λόγου του Θεοῦ γίνεται ἀμέσως πράξη, τόσο κατὰ τὴ δημιουργία του κόσμου, ὅσο και στὴν προκειμένη περίπτωση τῆς θεραπείας των δύο τυφλών.

Το θαῦμα τῆς θεραπείας των δύο τυφλών ακολουθεῖ και ἓνα ἄλλο θαῦμα, ἐκεῖνο τῆς θεραπείας του κωφοῦ δαιμονιζομένου ἀνθρώπου: «αὐτῶν δε ἐξερχομένων ἰδοὺ προσήνεγκαν αὐτῷ ἄνθρωπον κωφόν δαιμονιζόμενον· και ἐκβληθέντος του δαιμονίου ἐλάλησεν ὁ κωφός». Και πάλιν ἡ θεραπεία ἐνός δαιμονισμένου δεν εἶναι ἀγνωστὴ στα ἱερά ευαγγέλια, καθὼς μαρτυροῦνται και αρκετές ἄλλες περιπτώσεις θεραπείας δαιμονισμένων. Ἐκεῖνο που ἔχει ἰδιαίτερη σημασία στὴν προκειμένη περίπτωση εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ὁ δαιμονισμένος τῆς περικοπῆς εἶναι κωφός. Ἐτσι γίνεται μιὰ ἄλλη ἐπιβεβαίωση τῆς μεσσιανικότητας του Ιησοῦ Χριστοῦ, ἀφού εκπληρώνει στο πρόσωπό του τὶς προφητείες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αὐτὴ τὴν ἀπάντηση δίνει ὁ Ιησούς Χριστός στους μαθητές του Προδρόμου που του υποβάλλουν τὸ ἐρώτημα: «συ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκώμεν; ... και ἀποκριθεὶς ὁ Ιησούς εἶπεν αὐτοῖς• πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ α εἶδετε και ἠκούσατε• τυφλοὶ ἀναβλέπουσι και χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ ευαγγελίζονται» (Λουκ. 7,19 – 22). Ὁ Ιησούς Χριστός εἶναι ὁ ἀναμενόμενος ἀνά τους αἰῶνες Μεσσίας και αὐτό ἐπιβεβαιώνεται συνεχῶς μέσα ἀπὸ τὸ δημόσιο λόγο του και τὰ πολλὰ και ποικίλα θαύματα που ἐπιτελεῖ.

Ἀξιολύπητὴ ὡστόσο εἶναι ἡ στάση που τηροῦν οἱ φαρισαῖοι ἀπέναντι στα θαύματα του Ιησοῦ Χριστοῦ. Ἐνῶ οἱ μαθητές του Κυρίου και ὁ ἀπλός λαός που τον ακολουθεῖ και ἀκούει τὰ κηρύγματά του θαυμάζει, εκπλήσσεται και ἀναγνωρίζει στὸ πρόσωπο του Ιησοῦ Χριστοῦ τὸν Μεσσία που ἐπιτελεῖ τὰ θαυμαστά αὐτά «σημεία», οἱ φαρισαῖοι προσπαθοῦν νὰ δώσουν ἄλλη ἐρμηνεία. Δεν μποροῦν βέβαια νὰ ἀρνηθοῦν τὰ θαύματα ἀλλὰ τὰ ἀποδίδουν στὴ συνεργασία του Ιησοῦ Χριστοῦ με τὸν ἀρχηγό των δαιμονικῶν δυνάμεων: «ἐν τῷ ἀρχοντὶ των δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ

δαιμόνια». Κατά τον τρόπο αυτό και υποδουλωμένοι στη φαρισαϊκή υποκρισία τους επιδιώκουν να διαστρέψουν την αλήθεια, που αποτελεί την εκδήλωση της αγάπης του Θεού στον κόσμο.

Ο Ιησούς Χριστός σε μια άλλη παρόμοια περίπτωση θεραπείας κωφάλαλου δαιμονισμένου, χαρακτηρίζει φαρισαϊκή αυτή ερμηνεία ως βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος: «πάσα αμαρτία και βλασφημία αφεθήσεται τοις ανθρώποις, η δε του Πνεύματος βλασφημία ουκ αφεθήσεται τοις ανθρώποις» (Ματθ.12,22-32). Η άρνηση της θεϊκής προέλευσης των θαυμάτων του Ιησού Χριστού σημαίνει και κατεπέκταση την άρνηση της μεσσιανικότητάς του. Μια τέτοια φαρισαϊκή στάση ουσιαστικά αποκλείει την ελπίδα της σωτηρίας και παραδίδει τον κόσμο στις ενέργειες των πονηρών πνευμάτων. Αυτό έπραξαν και ορισμένα σύγχρονα κινήματα και ομάδες που επιχείρησαν να αποδώσουν τα θαύματα του Ιησού Χριστού, είτε σε φυσικά φαινόμενα, είτε σε ψυχολογικές διαταραχές, είτε και σε φαντασιώσεις των μαθητών του. Τα θαύματα δεν πρέπει αντιμετωπίζονται ψυχρά και εγκεφαλικά, ούτε για να προκαλέσουν την πίστη στον άνθρωπο. Άλλωστε η πίστη είναι η προϋπόθεση του θαύματος. Για να δεχθεί κανείς τα θαύματα του Ιησού Χριστού οφείλει να απαλλαγεί από την φαρισαϊκή υποκρισία, την κακία και το μίσος και με καθαρή καρδιά να δει μέσα από τα θαύματα την αποκάλυψη της αγάπης του Θεού στον κόσμο.

Τα θαύματα δεν έπαψαν να υπάρχουν μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας και φυσικά υπάρχουν και σήμερα και δεν μπόρεσε ποτέ κανείς να τα εμποδίσει, όσο σκληρός ανηρητής και πολέμιός τους και αν υπήρξε. Άλλωστε μέσα στην Εκκλησία έχουμε τα διαρκή θαύματα του Αγίου Πνεύματος που είναι τα ιερά μυστήρια. Ο πιστός άνθρωπος βέβαια δεν έχει ανάγκη να δει κανένα θαύμα για να πιστέψει, όμως από την άλλη δεν μπορεί να αμφισβητεί τα θαύματα γιατί ουσιαστικά αναιρεί την παρουσία του Αγίου Πνεύματος μέσα στον κόσμο, γεγονός που σημαίνει βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος. Το μεγαλύτερο θαύμα είναι η αγάπη του Θεού και η αγάπη του Θεού συνεπάγεται τη σωτηρία, τη λύτρωση και την προοπτική της αιωνιότητας. Αυτή είναι η μοναδική ελπίδα του κόσμου η ελπίδα της ζωής μέσα στην αγάπη του Θεού.